

gaae fremdeles, og hvad der skal gjøres for at forhindre dette, turde maaskee ogsaa snarere kunne komme frem, naar man fik denne aarlige Revision. Jeg skal ogsaa minde om, at selv om Panterne ere gode, saa kunde det dog maaskee under visse Eventualiteter have alvorlig Betænkelse, at Staten garanterer Midler, som henstaae i Eiendomme, med Hensyn til hvilke man kun har Forsikringssummen til Pant og som vistnok i forskjellige Tilfælde ikke kan blive udbetalt, nemlig naar Nedsaaede stæer i Krigstilfælde, hvor aabenbart Garantien for Statskassen kan blive overordentlig effectiv. Jeg har nu antydet saadanne forskjellige Bestemmelser, som kunne tale for Forslaget, og jeg skal dermed standse for denne gang.

Vojsen: Det er det lille Forslag, der staaer under Nr. 14 a., som jeg blot skal tillade mig at motivere med et Par Ord, da jeg har foranlediget dets Oprindelse. Det er stillet af et Mindretal, men dette Mindretal har dog Anledning til at troe, at den høitværende Justitsminister ikke vil kunne have noget Væsentligt imod at gaae ind paa Forslaget. Udvalget har i sin Heelhed udtalt, at der var al Opfordring til at komme bort fra et altsfor udvidet Understøttelsessystem, og har fulgt denne Udtalelse med Hensyn til den ene Deel af de her omhandlede Bestillingsmænd, nemlig med Hensyn til dem, der have en Tjenestetid af under 10 Aar, men har derimod ikke fundet Anledning til at følge dette Princip med Hensyn til den anden Deel, der havde en længere Tjenestetid, nemlig mellem 10 og 20 Aar. Det forekommer nu mig, at Udvalget i den Henseende og maaskee særligt den ærede Ordfører kommer lidt i Modsigelse med sig selv, naar han anerkender dette Princip, saaledes som det er udtalt i Betænkningen, og tillige udtaler, at det Forslag, som Mindretallet har stillet, gaaer ud paa at behandle de paagældende Folk paa en human og billig Maade. Altsaa, gaaer man til et Forslag, der gaaer ud paa at behandle dem human og billigt, da forekommer det mig, at der er al Anledning til at bringe Principet om Indskrænkning af Understøttelser lidt mere i Anvendelse.

Smidlertid er det ikke særligt dette Hensyn, der har foranlediget Mindretallet til at opstille dette Forslag; det, vi have været meest opmærksomme paa, er Hensynet til, at vi ikke formeente, at der var Anledning til at stille disse Bestillingsmænd bedre end Underklasserne i Militæretaterne, som have et lovligt Krav paa Pension, og at disse sidste dertil ere mere fortjente, om ikke i Kraft af deres Bestilling som veltjente Underofficerer, saa dog i Genhold til det lovlige Krav, de have. Det, som altsaa har været Beileledning for Mindretallet, har været Analogien af Loven om Underklassernes Pensionering af 9de April 1851, skjøndt den ganske vist ikke har været lige at anvende, idet de Classer, der omtales, naturligviis ikke falde fuldkommen sammen med de Classer, som dette Forslag omhandler, men de kunne dog bringes saaledes i Samstemning med hinanden, at det i alt Fald ikke er vanskeligt at bringe denne Lov analogisk i Anvendelse. Det er dette, som Mindretallet har tilladt sig, og ved en saadan naturligviis tildeels calculatorisk Beregning er Mindretallet kommet til at opstille en rund Sum af 2,000 Rd., som man er overbevist om vil være tilstrækkelig til, at Understøttelsen kan ydes i en saadan Grad, at den kommer til at svare til den angivne Lovs hele Grundtanke. Jeg skal derfor paa Mindretallets Vegne anbefale dette Forslag under Nr. 14 a., som altsaa gaaer ud paa en Nedsættelse med 490 Rd. — Medens jeg har Ordet, skal jeg blot tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af Forslaget under Nr. 19, angaaende Overformynderiet. Jeg har ikke tiltraadt dette Forslag som Forslagsstiller, ikke fordi jeg jo vel seer Betydningen deraf og lægger den samme Vægt derpaa som Forslagsstillerne, men særligt af Betænkelse ved den første Deel af Forslaget, nemlig den, som angaaer Budgettet for Bestyrelsen og de der omhandlede Lønninger. Jeg har været betænkelig ved at tiltræde det som Forslagsstiller, netop for at det ikke skulde faae Udseende af, at Tanken dermed var at gjøre Indgreb i den omtalte Lov af 26de Mai 1868, som særligt overdrager Administrationen at tage Bestemmelse derom. Smidlertid kan der jo med Rette